

Grizljanje

Preventiva. Optimalna rešitev problematike. Razmislimo v katerih situacijah se pes spravi h grizenju. Tovrstnih situacij se izogibamo. Uporabimo preventivo.

Nikakor ni prijetno postati pasja bobi-palčka. 🐾 Pasje grizljanje je v času mladostništva precej naporno. Celo težko obvladljivo.

Za nameček je izjemno boleče. Moteče. Hoditi po planetu s pasjim priveskom na hlačnicah ali vezalkah res ni hec. Pasje prismodarije so prave zoprniže. 🤪

Zobki pasjega mladička so ostri kakor iglice. Mlečni zobje se začnejo poslavljati nekako okoli petega meseca mladosti. Dlesni srbijo, ščemijo. Neprijeten občutek. Pasja potreba po praskanju se potencira. Pogosta žrtev zobne obdelave je skrbnikova koža.

Gotovo pasjemu zobovju ne dovolimo kakršnega koli stika z našo kožo. Nikoli ne bo tehtnega razloga, čemu bi si dovolili kaj takega. Psu ponudimo naraven izbor »praskal« v obliki sušenih sapnikov, ušes in podobnega. 🦷 Naše roke, noge in oblačila so nedotakljiva.

Če morebiti **zamudimo s preventivo** in nenamerno pademo v situacijo napada s strani pasjega zobovja, se moramo najprej umiriti. Pred tem lahko izjemno glasno psa opozorimo na bolečino, ki jo občutimo. **Umiritev** navadno povzroči izgubo pasjega interesa. Mirujoča žrtev psu ni zanimiva. Uplenjena divjad namreč trza, miglja pred popolno vdajo v usodo. Izmikanje je tisto, ki potencira pasji naгон.

Mirujoče okončine, oblačila niso zanimiva.

Hkrati umirjamo pasjega izgrednika. Razvnetega psa je navadno precej težko pogasiti. Najučinkoviteje to storimo tako, da ga odločno, mirno primemo za ovratnico in zgolj držimo. Potrpežljivo čakamo umiritev telesa in glave, čustev vznemirjenja.

Opozorilo! Pogosta napaka v procesu učenja. Pes začne s prikazom grizalnih sposobnosti. Skrbnik zobni napad »preusmeri« na igračo, hrano, grizalo. S tem dejanjem dejansko psa potrdi. Nagradi za grizenje.

Varneje je slediti preventivi. Pasji grizli bo prej ali slej s pogostnostjo početja prenehal. Če poskrbimo, da vedenje ne preraste v razvado, smo zmagali.